

दानियेलाचे पुस्तक - क्रमांक शहाऐंशी

भविष्यसूचक उलगडा: ज्ञानवृद्धी आणि मध्यरात्रीच्या हाकेसंबंधीच्या संदेशाचे आकलन

Jeff Pippenger

2024-02-19

आपण पहिल्या व तिसऱ्या देवदूतांच्या चळवळींमधील समांतरतेचा विचार करित आहोत, जेणेकरून अंतकाळी जेव्हा ते उघड केले जाते, तेव्हा “ज्ञानवृद्धी” प्रतीकात्मकरीत्या काय दर्शविते हे अधिक उत्तमरीत्या समजावे. आपण हे दाखविण्याचा प्रयत्न करित आहोत की ते सत्याच्या एका वृद्धिंगत होणाऱ्या उन्नतीचे प्रतिनिधित्व करते, जी अखेरीस उत्तरवर्षाव म्हणून शिखरास पोहोचते; आणि तोच मध्यरात्रीच्या हाकेचा संदेश आहे. “ज्ञानवृद्धी” हे एक प्रतीक म्हणून दानियेलच्या पुस्तकातून उद्भवते, आणि तेथेच त्याची ओळख अशा भविष्यसूचक ज्ञानरूपाने करून दिली आहे की जे उपासकांच्या दोन वर्गांची परीक्षा घेते व त्यांना उत्पन्न करते.

आणि तो म्हणाला, जा, दानिएला; कारण त्या गोष्टी शेवटच्या काळापर्यंत बंद व मुद्रांकित करून ठेवलेल्या आहेत. पुष्कळ जण शुद्ध केले जातील, शुभ्र केले जातील, व परीक्षित केले जातील; परंतु दुष्ट दुष्टपणे वागतील; आणि दुष्टांपैकी कोणीही समजणार नाही; पण ज्ञानी समजतील. दानिएल 12:9, 10.

१९८९ मध्ये “ज्ञानाची वाढ” ही उघड करण्यात आली, जी अखेरीस उपासकांचे दोन वर्ग प्रदर्शित करील. हे दोन वर्ग उत्तरवृष्टीच्या संदेशाशी ते कशा प्रकारे संबंधित आहेत, या संदर्भात चित्रित केलेले आहेत. दुष्ट लोक उत्तरवृष्टीला ओळखत नाहीत किंवा स्वीकारत नाहीत, आणि ज्ञानी तसे करतात. म्हणून दुष्टांना उत्तरवृष्टी कधी पडू लागते हे दिसत नाही, आणि ती ११ सप्टेंबर २००१ रोजी राष्ट्रे क्रोधित झाली तेव्हा पडू लागली. आम्ही लाओदिकीया अॅडव्हेंटिझमच्या नेतृत्वाला संबोधित करित आलो आहोत, जसे ते यहेज्केल अध्याय आठ आणि नऊमध्ये, तसेच यशया अध्याय अठ्ठावीस मध्ये प्रतिनिधित्व केले आहे. यशयामध्ये “उपहास करणाऱ्या पुरुषांनी” “असत्याला” आपला “आश्रय” “बनविले” आणि “खोटेपणाखाली” स्वतःस “लपविले.”

म्हणून, हे यरुशलेममध्ये असलेल्या या लोकांवर राज्य करणाऱ्या उपहास करणाऱ्या मनुष्यांनी, परमेश्वराचे वचन एका. कारण तुम्ही म्हणालात, आम्ही मृत्यूशी करार केला आहे, आणि अधोलोकाशी आम्ही समझोता केला आहे; जेव्हा प्रचंड दंडाचा पूर वाहत जाईल, तेव्हा तो आमच्यापर्यंत येणार नाही; कारण आम्ही असत्याला आपले आश्रयस्थान केले आहे, आणि खोटेपणाखाली आम्ही स्वतःला लपविले आहे. यशया 28:14, 15.

अंतिम दिवसांतील यरुशलेमचे प्राचीन पुरुष “ओळीवर ओळ” या पद्धतीद्वारे दर्शविलेल्या “विश्रांती व ताजेपणा” या परीक्षेत अपयशी ठरतात; हीच ती पद्धत आहे जी ज्ञानी लोकांना मिलराइट इतिहासातील उत्तरकालीन पावसाच्या ऐतिहासिक दृष्टांताद्वारे अंतिम दिवसांतील उत्तरकालीन पाऊस ओळखण्यास सक्षम करते. या उताऱ्यात यशया ज्या “उपहास करणाऱ्या पुरुषांचे” भविष्यसूचक वैशिष्ट्य ठळक करतो, ते म्हणजे त्यांनी ज्या असत्य व खोटेपणाखाली स्वतःला लपविले आणि ज्यालाच आपला आश्रयस्थान केले. म्हणून, उत्तरकालीन पावसाच्या संदेशाच्या परीक्षेच्या संबंधाने (“विश्रांती व ताजेपणा” ज्याकडे त्यांनी लक्ष दिले नाही), यरुशलेमच्या त्या प्राचीन पुरुषांनी असत्य स्वीकारले आहे.

उशिराच्या पावसाचा संदेश वादासह येतो, जसे हबक्कूकाच्या दुसऱ्या अध्यायात दर्शविले आहे, जेथे तेथील पहारेकरी देवाला विचारतो की आपल्या इतिहासातील “वादात” त्याने काय उत्तर द्यावे, कारण दुसऱ्या अध्यायाच्या पहिल्या वचनातील “धिकारले” या शब्दाचा अर्थ “वाद घातला” असा होतो.

मी माझ्या पहाऱ्यावर उभा राहीन, आणि बुरुजावर स्थिर उभा राहीन, आणि तो मला काय म्हणेल हे पाहण्यासाठी, आणि मला धिक्कारण्यात आल्यावर मी काय उत्तर देईन हे जाणून घेण्यासाठी मी पाहत राहीन. हबक्कूक 2:1.

उत्तर पावसाविषयीच्या वादविवादाच्या काळात ज्ञानी लोक मिलरच्या रत्नांनी दर्शविलेल्या सत्ये सादर करतात; हीच ती पायाभूत सत्ये आहेत जी मिलराइटांनी ओळखली, स्थिर केली आणि मांडली. ही सत्ये ख्रिस्त—युगानुयुगांचा खडक—अशी दर्शविली आहेत.

“जे देवाच्या सियोनच्या भिंतीवर पहारेकरी म्हणून उभे आहेत, ते असे पुरुष असोत की जे लोकांपुढील धोके आधीच पाहू शकतील,—असे पुरुष, जे सत्य आणि भ्रम, धार्मिकता आणि अधार्मिकता यांमध्ये भेद करू शकतील.

“इशारा देण्यात आला आहे: १८४२, १८४३, आणि १८४४ मध्ये जो संदेश आला, त्या काळापासून आम्ही ज्या विश्वासाच्या पायावर बांधणी करीत आलो आहोत, त्या पायाला विचलित करील असे काहीही आत येऊ देऊ नये. मी या संदेशात होते, आणि तेव्हापासून आजपर्यंत मी देवाने आम्हाला दिलेल्या प्रकाशाशी सत्यनिष्ठ राहून जगासमोर उभी आहे. ज्या मंचावर आमचे पाय ठेवले गेले, त्या मंचावरून आमचे पाय काढून घेण्याचा आमचा हेतू नाही, कारण दिवसेंदिवस आम्ही प्रभूचा शोध उत्कट प्रार्थनेने घेत होतो, प्रकाशाची याचना करीत होतो. तुम्हांला वाटते काय की देवाने मला दिलेला प्रकाश मी सोडून देईन? तो युगानुयुगांचा खडक असावा. तो मला दिल्यापासून सतत माझे मार्गदर्शन करीत आला आहे.” Review and Herald, April 14, 1903.

प्राचीन पुरुष उत्तरवर्षावाचा एक खोटा संदेश मांडतात, ज्याचे प्रतिनिधित्व यशया “असत्य” आणि खोटेपणा असे करतो. यहेज्केल अध्याय आठमध्ये तो इतिहास प्रस्तुत केला आहे जो हे ओळख करून देतो की यरुशलेमचे प्राचीन पुरुष कधी सूर्यापुढे नतमस्तक होत आहेत, आणि पुढील अध्यायात देवाची मुद्रा प्राप्त करणाऱ्यांच्या विरोधात त्यांची तुलना केली आहे. तिसरी घृणास्पद गोष्ट (पिढी) उत्तरवर्षावाच्या एका खोट्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करते, ज्याचे दर्शन “तम्मूजासाठी रडणे” यामध्ये होते. अँडव्हेटिझमच्या तिसऱ्या पिढीत, जी 1919 मध्ये सुरू झाली, 1919 च्या बायबल कॉन्फरन्समध्ये W. W. Prescott यांनी सार्वजनिकरीत्या सादर केलेल्या खोट्या सुवार्तेशी संबंधित एक “असत्य” आणले गेले. ते “असत्य” तिसऱ्या पिढीचा एक विशिष्ट विषय आहे, आणि ते “असत्य” उत्तरवर्षावाच्या खोट्या संदेशाचा खोटा पाया आहे, ज्याचे प्रतिनिधित्व “तम्मूजासाठी रडणे” यामध्ये केले आहे.

भविष्यवाणीतल्या “खोट्या” गोष्टीचे नेमके स्वरूप ओळखण्यासाठी वेळ देणे महत्त्वाचे आहे, कारण 1989 मधील ज्ञानवृद्धी लाओदिकीया-अँडव्हेटिझमला दिसू न शकण्याचे मुख्य कारण हीच ती “खोटी” गोष्ट आहे. “खोटे” म्हणजे दानियेलच्या पुस्तकातील “दैनिक” हे ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्याचे प्रतिनिधित्व करते, असा दावा. “दैनिक” याचा भविष्यवाणीच्या दृष्टीने ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्य असा उपयोग करणे हे खोटे व चुकीचे भविष्यवाणीपर लागूकरण आहे; परंतु हे “खोटे” केवळ “दैनिक” या प्रतीकाची चुकीची ओळख दाखविण्यापुरते मर्यादित नाही, तर ते अशा “खोट्या” दाव्यालाही सूचित करते की सिस्टर व्हाईट यांनी त्या चुकीच्या लागूकरणाशी सहमती दर्शविली होती; आणि मग त्या असत्याचा उपयोग करून त्या चुकीच्या लागूकरणाला स्थापित सत्य म्हणून प्रस्थापित केले जाते.

दानियेल अध्याय अकराच्या शेवटच्या सहा वचनांचे योग्य आकलन हे तीस ते छत्तीस वचनांद्वारे प्रतिरूपित करण्यात आले आहे; आणि सिस्टर व्हाईट जेव्हा दानियेल अध्याय अकराच्या संपूर्ण पूर्ततेची ओळख करून देतात, तेव्हा त्या असे म्हणतात की तीस ते छत्तीस वचनांमध्ये “वर्णन केलेल्यासारखी दृश्ये” “पुन्हा घडतील.”

“दैनिक” या शब्दाची खोटी व्याख्या वापरल्याने इतिहासाची खोटी रचना निर्माण होते. दानियेल अध्याय अकरा, वचने तीस ते छत्तीस, यामध्ये दर्शविलेला इतिहास “दैनिक” काढून टाकण्याचा समावेश करतो. “दैनिक” हे किंवा तर मिलराइट अनुप्रयोग आहे, किंवा प्रेस्कॉट आणि डॉनिएल्स यांचा अनुप्रयोग आहे. कोणता अनुप्रयोग निवडला जातो यावर अवलंबून, इतिहासाच्या दोन भिन्न रचना निर्माण होतील.

आणि त्याच्या पक्षाने सैन्य उभे राहिल, आणि ते सामर्थ्याच्या पवित्रस्थानाला अपवित्र करतील, आणि नित्य होणारा यज्ञ काढून टाकतील, आणि उजाड करणारी घृणास्पद वस्तू स्थापित करतील. दानियेल 11:31.

प्रेरणेच्या अनुसार, या वचनात दर्शविलेला भविष्यसूचक इतिहास, तसेच तीसावे वचन आणि बत्तीस ते छत्तीस ही वचने यांचा समावेश असलेला, दानियेल अकराच्या चाळीस ते पंचेचाळीस या वचनांमध्ये पुन्हा घडविला जाणार आहे.

“दानियेलाच्या अकराव्या अध्यायातील भविष्यवाणी तिच्या संपूर्ण परिपूर्तीच्या जवळजवळ पोहोचली आहे. या भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीत जे काही इतिहास घडून गेला आहे, त्यातील बराचसा पुन्हा घडविला जाईल. तिसाव्या वचनात अशा एका सत्तेविषयी सांगितले आहे की ती ‘खेदित होईल, [Daniel 11:30-36 quoted.]”

“या शब्दांत वर्णन केलेल्याप्रमाणेच दृश्ये घडतील.” Manuscript Releases, क्रमांक 13, 394.

ज्या वचनामध्ये आपल्याला “the daily” आढळते, ते एकतीसावे वचन आहे.

आणि त्याच्या बाजूने सैन्य उभे राहिल; आणि ते सामर्थ्याच्या पवित्रस्थानाला अपवित्र करतील, आणि ते नित्य अर्पण काढून टाकतील, आणि उजाड करणारी घृणास्पद वस्तू स्थापन करतील. दानिएल 11:31.

या वचनातील “बाहू” “त्याच्या पक्षाने” उभे राहतात. “बाहू” ही एक सत्ता आहे, जशी त्या व्यक्तीचीही सत्ता आहे ज्याच्यासाठी ते “उभे राहतात.” या वचनात “त्याच्या पक्षाने” उभे राहणारे “बाहू” आहेत; “दुर्गम पवित्रस्थान भ्रष्ट करणारे” “बाहू” आहेत; “नित्यकर्म दूर करणारे” “बाहू” आहेत; आणि “उजाड करणारी घृणास्पद वस्तू स्थापन करणारे” देखील तेच “बाहू” आहेत. प्रकटीकरण ग्रंथाच्या तेराव्या अध्यायात, अजगर, म्हणजेच मूर्तिपूजक रोम, पोपशाहीस तीन गोष्टी पुरवितो.

आणि मी जे पशू पाहिले ते बिबट्यासारखे होते, आणि त्याचे पाय अस्वलाच्या पायांसारखे होते, आणि त्याचे तोंड सिंहाच्या तोंडासारखे होते; आणि अजगराने त्याला आपली शक्ती, आपले सिंहासन, आणि मोठा अधिकार दिला. प्रकटीकरण 13:2.

चिन्त्यासारख्या पशूची ओळख सिस्टर व्हाइट यांनी पोपसत्तेशी केली आहे, आणि बाराव्या अध्यायात सिस्टर व्हाइट यांनी द्राक्षसर्प हा सैतानही आहे आणि तसेच मूर्तिपूजक रोमदेखील आहे, असे स्पष्ट केले आहे.

“अशा प्रकारे, जरी सर्प मुख्यत्वे सैतानाचे प्रतिनिधित्व करतो, तरी गौण अर्थाने तो मूर्तिपूजक रोमचे प्रतीक आहे.” The Great Controversy, 439.

प्रकटीकरणाच्या तेराव्या अध्यायातील दुसऱ्या वचनात, मूर्तिपूजक रोमने आपले लष्करी सामर्थ्य, आपली “शस्त्रे”, पोपसत्तेला दिली; याची सुरुवात फ्रँक्सचा राजा क्लोव्हिस (फ्रान्स) याच्यापासून, इ.स. ४९६ मध्ये झाली. मूर्तिपूजक रोमने इ.स. ३३० मध्ये पोपप्रधान रोमला आपल्या अधिकाराचे आसन दिले, जेव्हा सम्राट कॉन्स्टंटाईनने रोम शहर रिकामे करून साम्राज्यवादी रोमची राजधानी कॉन्स्टँटिनोपल या शहरात हलविली. मूर्तिपूजक रोमने इ.स. ५३३ मध्ये पोपसत्तेला नागरी अधिकार दिला, जेव्हा जस्टिनियनने एक हुकूम जारी करून पोपसत्तेला सर्व चर्चाची प्रमुख, आणि विधर्म्यांची सुधारक अशी ओळख दिली.

एकतीसाव्या वचनातील “बाहू” म्हणजे मूर्तिपूजक रोमची सैनिकी शक्ती होत, जी इ.स. 496 मध्ये क्लोव्हिसपासून आरंभ करून पोपसत्तेच्या समर्थनार्थ उभी राहिली. या कृत्यामुळे पोपसत्ता फ्रान्सची ओळख “कॅथोलिक चर्चचा ज्येष्ठ पुत्र” अशी करते, आणि कधी कधी “कॅथोलिक चर्चची ज्येष्ठ कन्या” अशीही करते. एकतीसाव्या वचनात, कॉन्स्टंटाईनने इ.स. 321 मध्ये रविवारविषयक कायदा केल्यानंतर, आणि मग इ.स. 330 मध्ये राजधानी रोम नगरातून कॉन्स्टँटिनोपल नगरात हलविल्यानंतर, पूर्वी अजिक्य असलेले साम्राज्य ढासळू लागले, कारण प्रकटीकरणाच्या आठव्या अध्यायातील पहिल्या चार तुरई-शक्तींनी रोमन साम्राज्याविरुद्ध सततचे युद्ध आरंभ केले. बर्बर आणि जेनसेरिक यांनी केलेल्या आक्रमणांचा केंद्रबिंदू रोम नगरावर होता, जे इ.स. 330 पूर्वी रोमन साम्राज्यासाठी “शक्तीचे पवित्रस्थान” होते. इ.स. 330 पासून पुढे आक्रमक बर्बर युद्धाला “शक्तीचे पवित्रस्थान भ्रष्ट करणे” असे ठरविले गेले, जोपर्यंत मूर्तिपूजक रोमचे “बाहू” पोपसत्तेसाठी उभे राहणार नव्हते, ज्याची सुरुवात इ.स. 496 मध्ये झाली.

केवळ मूर्तिपूजक रोमने पोपसत्तेला लष्करी सामर्थ्य, नागरी अधिकार आणि रोम नगराचे आसन देऊन तीन गोष्टी पुरवल्या एवढेच नव्हे, तर त्याने पोपच्या रोमसाठी तीन शिंगेही काढून टाकली.

मी त्या शिंगांकडे लक्षपूर्वक पाहत होतो; आणि पाहा, त्यांच्यामध्ये आणखी एक लहान शिंग उगवले, ज्याच्यासमोर पहिल्या शिंगापैकी तीन शिंगे मुळांसकट उपटली गेली; आणि पाहा, त्या शिंगात मनुष्याच्या डोळ्यांसारखे डोळे होते, आणि मोठमोठ्या गोष्टी बोलणारे तोंड होते. दानियेल ७:८.

दानिएल अध्याय सातमध्ये “उपटून टाकावयाची” जी तीन शिंगे होती, ती पोपसत्तेच्या उदयास विरोध करणाऱ्या तीन प्रमुख सत्तांचे प्रतीक होती. त्या तीन शिंगांपैकी शेवटचे शिंग इ.स. ५३८ मध्ये गोथांना रोम नगरातून हाकलून लावण्यात आले, तेव्हा दूर करण्यात आले. त्यांना त्या नगरातून मूर्तिपूजक रोमच्या “भुजांनी” हाकलून लावले; कारण त्या “भुजांनी” इ.स. ५३८ मध्ये तेव्हा ज्ञात असलेल्या जगाच्या सिंहासनावर पोपसत्ता (उजाडपणाची घृणास्पद वस्तू) स्थापित करावयाची होती.

दानियेल अकरावा अध्याय, एकतीसावा वचन, “भुजा” (मूर्तिपूजक रोम) या सत्तेला करावयाच्या चार गोष्टी ओळखून दाखविते. त्यांनी इ.स. 496 मध्ये केले तसे, पापसत्तेसाठी “उभे राहावे” अशी त्यांची भूमिका होती. रोम नगरावर साधारणपणे दोन शतकांपर्यंत चालविण्यात आलेल्या लष्करी संघर्षांद्वारे दर्शविल्याप्रमाणे, त्यांनी “बलाच्या पवित्रस्थानाला” अपवित्र करावयाचे होते. त्यांनी इ.स. 538 मध्ये पापसत्तेला पृथ्वीच्या सिंहासनावर “स्थापित” करावयाचे होते, आणि त्यांनी “नित्य” ही काढून टाकावयाचे होते.

या वचनात “काढून टाकणे” असा अनुवाद केलेला इब्री शब्द (sur) याचा अर्थ “दूर करणे” असा होतो. इ.स. ५०८ पर्यंत, रोमन साम्राज्यात अस्तित्वात असलेला मूर्तिपूजकतेकडून होणारा प्रतिकार, जो पोपसत्तेच्या सत्तारोहणास प्रतिबंध करण्यासाठी कार्यरत होता, तो पूर्णपणे वश करण्यात आला होता किंवा नाहीसा करण्यात आला होता.

“दैनिक” हे ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्यास संबोधणे हा एक खोटा अनुप्रयोग आहे; परंतु लाओदिकीया-अॅडव्हेंटिस्ट इतिहासात जे प्रत्यक्ष कार्य सिद्ध झाले, ज्याने त्या खोटेच्या अनुप्रयोगालाच सत्य म्हणून ओळख दिली, ते अॅडव्हेंटिझमच्या तिसऱ्या पिढीत पूर्ण झालेल्या एका विशिष्ट “खोटेपणा”वर आधारित होते. सिस्टर व्हाइट यांनी दिलेल्या या निर्देशामुळे की दानिएल अकराव्या अंतिम परिपूर्तीत तीस ते छत्तीस या वचनांचा इतिहास पुन्हा घडविला जाईल, यरुशलमावर राज्य करणाऱ्या “उपहास करणाऱ्या पुरुषांना” एकतीसाव्या वचनावर अशी कोणतीही व्याख्या लावणे अशक्य झाले, की ज्यात ते एकाच वेळी भविष्यवाणीच्या आत्म्याला नाकारत नाहीत.

“तिरस्कार करणारे पुरुष” असे शिकवितात की, पापसत्तेने पोपच्या मासच्या प्रस्थापनेद्वारे ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्याचे खरे आकलन दूर केले, आणि तो मास हा स्वर्गीय पवित्रस्थानातील ख्रिस्ताच्या कार्याचा एक बनावट प्रतिरूप आहे. जर “नित्य” याचाच हा वास्तविक अर्थ असेल, तर एकतीसाव्या वचनात उभे राहणाऱ्या “बाहू” म्हणजे पापसत्ता ठरतील; कारण त्या वचनाची व्याकरणरचना अशी अपेक्षा करते की “बाहू” हीच ती सत्ता आहे जी “नित्य” दूर करते.

त्यांच्या कल्पित कथांच्या थाळीला आधार देण्यासाठी, ते असा युक्तिवाद करतात की पोपसत्ता (शस्त्रास्त्रे) यांनी ख्रिस्ताच्या स्वर्गीय पवित्रस्थानाला अपवित्र केले. “बलाचे पवित्रस्थान (miqdash)” असा अनुवाद केलेला हिब्रू शब्द हा किंवा तर एखादे मूर्तिपूजक पवित्रस्थान दर्शवितो, किंवा देवाचे पवित्रस्थान दर्शवितो. जर दानियेलला हे व्यक्त करावयाचे असते की देवाचे पवित्रस्थान पोपसत्तेमुळे अपवित्र होणार होते, तर त्याने “qodesh” हा हिब्रू शब्द वापरला असता, जो केवळ देवाचे पवित्रस्थानच दर्शवू शकतो. तर मग बायबलमध्ये किंवा भविष्यवाणीच्या आत्म्यात असे कुठे नोंदले आहे की स्वर्गीय पवित्रस्थान कधी पोपसत्तेमुळे अपवित्र झाले होते किंवा कधी होईल?

निश्चितच, ख्रिस्ती लोकांची पापे स्वर्गीय पवित्रस्थानातील पुस्तकांत नोंदविली जातात; परंतु त्या प्रतिमेचा अर्थ असा होत नाही की देवाचे पवित्रस्थान प्रदूषित झाले होते. पवित्रस्थानाच्या शुद्धीकरणाने पवित्रस्थानात असलेल्या नोंदवहीच्या पुस्तकांच्या शुद्धीकरणाचे प्रतिनिधित्व केले. याव्यतिरिक्त, पापीय सत्ता कधीही ख्रिस्ती नव्हती; म्हणूनच

तिची नोंद कधीही तपासणीच्या न्यायाच्या पुस्तकांत करण्यात आलेली नाही. पापसत्तेसाठी ओळखला गेलेला एकमेव न्याय म्हणजे देवाच्या क्रोधाच्या कार्यान्वित न्यायाचा होय.

“बाहू” यांनाही “उजाड करणारी घृणास्पद वस्तू स्थापन करावयाची” होती, ती कोणती सत्ता असणार? पोपसत्तेने कोणती सत्ता स्थापन केली? आणि एकतीसाव्या वचनाच्या अगदी प्रारंभी पोपसत्ता कोणत्या सत्तेसाठी उभी राहिली?

लाओदिकीया अॅडव्हेंटिझममधील अशिक्षित लोक, ज्यांनी आपले अनंतजीवन त्या मनुष्यांच्या हाती सोपविले आहे, ज्यांची ओळख शिवकामोर्तब केलेले पुस्तक वाचण्यास असमर्थ अशी करून देण्यात आली आहे, त्यांना अशा प्रकारच्या भ्रष्ट बायबल-वापराने त्यांच्या खाजवत असलेल्या कानांचे समाधान करून घेण्यात कदाचित सुख वाटत असेल; परंतु आपल्या चुकीचे समर्थन करण्यासाठी ज्या इतिहासाची त्यांना ओळख पटविणे आवश्यक आहे, तो घेऊन त्यास दानियेल अकराव्या अध्यायातील शेवटच्या सहा वचनांशी जुळवून पाहण्याचा प्रयत्न करणे हे तर त्याहूनही अधिक हास्यास्पद आहे.

सोव्हिएत संघाच्या पतनापर्यंत पोहोचणाऱ्या इतिहासात, जो दानियेल अकरावा, वचन चाळीस मध्ये दक्षिणेचा राजा म्हणून दर्शविलेला आहे हे दाखविता येते, संयुक्त संस्थानांची लष्करी शक्ती पोपसत्तेच्या बाजूने उभी राहिली, कारण रोनाल्ड रीगनने बायबलमधील भविष्यवाणीत उल्लेखिलेल्या ख्रिस्तविरोधकाशी एक गुप्त युती केली. असे करून, त्याने असे सूचित केले की पोपसत्तेच्या उदयाविरुद्ध असलेला कोणताही प्रोटेस्टंट प्रतिकार संयुक्त संस्थानांत दाबून टाकण्यात आला होता, जसे इ.स. ५०८ मध्ये मूर्तिपूजकतेचा प्रतिकार दूर करण्यात आल्याने प्रतिरूपित झाले होते. त्या उताऱ्यात उत्तरचा राजा (पोपसत्ता) प्रथम १९८९ मध्ये सोव्हिएत संघाला झाडून काढतो, आणि तो “रथ” व “घोडेस्वार” यांच्या सहकार्याने तसे करतो, जे संयुक्त संस्थानांच्या लष्करी शक्तीचे प्रतिनिधित्व करतात, तसेच “जहाजे” यांद्वारे दर्शविलेल्या संयुक्त संस्थानांच्या आर्थिक सामर्थ्यासहजी.

संयुक्त संस्थाने ही पापसत्तेच्या समर्थनार्थ उभी राहिलेली “भुजा” होती. जसे इ.स. 508 पर्यंत मूर्तिपूजकतेचा प्रतिकार दडपण्यात आला, तसेच प्रॉटेस्टंटवाद दूर करण्यात आला. एकेचाळीसाव्या वचनात संयुक्त संस्थाने पापसत्तेकडून जिंकली जातील, आणि संयुक्त संस्थानांचे “बलाचे पवित्रस्थान” असलेले त्यांचे संविधान उलथून टाकले जाईल, जेव्हा संयुक्त संस्थाने पृथ्वीच्या सिंहासनावर उत्तराचा राजा (पापसत्ता) याला आरूढ करतील, जसे 538 मध्ये मूर्तिपूजक रोमने केले. जर आपण या संकेतस्थळावरील लेख वाचत असाल, तर आपण The Time of the End हे मासिक डाउनलोड करून दानियेल अकराव्या अध्यायातील शेवटच्या सहा वचनांचे अधिक सविस्तर विवेचन वाचू शकता; परंतु आपण येथे केवळ इतकेच दर्शवीत आहोत की “the daily” याची ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्याशी केलेली ओळख ही त्या प्रतीकाचा चुकीचा उपयोग आहे. हे आम्ही यासाठी करीत आहोत की हा चुकीचा उपयोग लाओदिकीया-अॅडव्हेंटिझमवर हेतुपुरस्सर सांगितलेल्या असत्याद्वारे लादण्यात आला होता, हे दाखवून देता यावे.

आपण पुढील लेखात त्या भविष्यवाणीतील खोटेपणाचा पुढे विचार करू.

“आपल्याजवळ गमावण्यास वेळ नाही. संकटमय काळ आपल्या पुढे आहे. युद्धाच्या आत्म्याने जग ढवळून निघाले आहे. लवकरच भविष्यवाण्यांमध्ये सांगितलेल्या संकटांच्या घटना घडतील. दानिएलच्या अकराव्या अध्यायातील भविष्यवाणी जवळजवळ तिच्या पूर्ण पूर्ततेस पोहोचली आहे. या भविष्यवाणीच्या पूर्ततेत जेवढा इतिहास घडून गेला आहे, त्यातील बराचसा भाग पुन्हा घडेल.”

“तीसाव्या वचनात अशा एका सत्तेविषयी सांगितले आहे की ती ‘खिन्न होऊन परतेल, आणि पवित्र कराराविरुद्ध क्रोध धरील; आणि तो तसेच करील; तो परत येईल, आणि जे पवित्र कराराचा त्याग करतात त्यांच्याशी संधान साधील. आणि सैन्यदल त्याच्या पक्षाने उभे राहील, आणि ते दुर्गम पवित्रस्थान विटाळतील, आणि ते नित्य बलिदान काढून टाकतील, आणि उजाड करणारी घृणास्पद वस्तू स्थापन करतील. आणि जे कराराविरुद्ध दुष्टपणे वागतात त्यांना तो चापलुसीने भ्रष्ट करील; परंतु जे लोक आपल्या देवाला ओळखतात ते दृढ होतील आणि पराक्रम करतील. आणि लोकांतील जे समजूतदार आहेत ते पुष्कळांना बोध करतील; तरीही ते पुष्कळ दिवस

तलवारीने, अग्नीने, बंदिवासाने, आणि लुटीने पडतील. आता जेव्हा ते पडतील, तेव्हा त्यांना थोड्याशा सहाय्याने मदत होईल; पण पुष्कळ जण चापलुसीने त्यांना चिकटून राहतील. आणि समजूतदारांपैकी काही पडतील, जेणेकरून त्यांची परीक्षा व्हावी, आणि त्यांचे शुद्धीकरण व्हावे, आणि अंतकाळापर्यंत त्यांना शुभ्र केले जावे; कारण तो काळ अजून नेमलेल्या वेळेसाठी आहे. आणि राजा आपल्या इच्छेनुसार वागेल; आणि तो स्वतःला प्रत्येक देवापेक्षा उंच करील व स्वतःचा मोठेपणा मिरवील, आणि देवाधिदेवाविरुद्ध आश्चर्यकारक गोष्टी बोलेल, आणि संताप पूर्ण होईपर्यंत यशस्वी होईल; कारण जे ठरविले गेले आहे ते घडून येईल.' दानियेल 11:30-36."

"या शब्दांत वर्णन केलेल्या प्रसंगांसारखे प्रसंग घडतील. ज्यांच्या डोळ्यांपुढे देवभय नाही अशा मानवांच्या मनांवर सैतान वेगाने ताबा मिळवीत आहे, याचा पुरावा आपण पाहतो. सर्वांनी या पुस्तकातील भविष्यवाण्या वाचाव्यात व समजून घ्याव्यात, कारण आपण आता त्या सांगितलेल्या संकटकाळात प्रवेश करीत आहोत:"

"आणि त्या वेळी मिखाएल उभा राहिल, तो महान अधिपती जो तुझ्या लोकांच्या मुलांसाठी उभा असतो; आणि असा संकटाचा काळ येईल, जसा राष्ट्र अस्तित्वात आल्यापासून त्या वेळेपर्यंत कधीच झाला नव्हता; आणि त्या वेळी तुझे लोक, म्हणजे जे कोणी पुस्तकात लिहिलेले आढळतील, ते सोडविले जातील. आणि पृथ्वीच्या धुळीत निजलेल्यांपैकी पुष्कळ जण जागे होतील; काही सार्वकालिक जीवनासाठी, आणि काही लज्जा व सार्वकालिक तुच्छतेसाठी. आणि जे ज्ञानी आहेत ते आकाशमंडळाच्या तेजाप्रमाणे प्रकाशतील; आणि जे अनेकांना धार्मिकतेकडे वळवितात ते सर्वकाळ सर्वदा तारकांप्रमाणे प्रकाशतील. परंतु तू, हे दानिएल, ही वचने बंद कर आणि ग्रंथावर मुद्रांक कर, शेवटच्या काळापर्यंत; पुष्कळ जण इकडे-तिकडे धावतील, आणि ज्ञान वाढेल.' दानिएल 12:1-4." Manuscript Releases, number 13, 394.